C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.21rji-374/25 Judecătoria Orhei, sediul Rezina
1-24140888-03-21rji-18032025 Judecător Igor Negreanu

D E C I Z I E
În numele Legii

14 octombrie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența sa:
Președintele ședinței: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților recursul directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Dascal Veaceslav, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 03 februarie 2025, prin care s-a admis plângerea condamnatului Tcaci Maxim privind alte chestiuni care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați, recunoscând neîntemeiat refuzul administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina exprimat prin interzicerea condamnatului Tcaci Maxim de a primi două baterii AAA şi unui cablu pentru încărcarea acestora,

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul, -

C O N S T A T Ă :

La data de 10 decembrie 2024 condamnatul Tcaci Maxim a înaintat în instanță de judecată plângerea împotriva acțiunilor și actelor organului care pune în executarea pedeapsa închisori, solicitând recunoașterea ca fiind ilegale și abuzive a acțiunilor administrației Penitenciarului 17 Rezina, exprimate prin refuzul de a primi două baterii AAA şi unui cablu pentru încărcarea acestora.

Potrivit plângerii, la 11.11.2024, urmare a întrevederii cu Tcaci Zinaida, i s-a interzis transmiterea a două baterii AAA şi unui cablu pentru încărcarea acestora.

Nefiind de acord cu acțiunile administrației penitenciarului, condamnatul a solicitat un răspuns despre motivul interzicerii date, fiind informat că aceste obiecte nu se regăsesc în Anexa nr. 6 a Statutului executării pedepsei de către condamnați.

La 05 decembrie 2024, condamnatul a recepționat răspuns prin care i-a fost comunicat că, conform secțiunii 26 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, pct.315. Obiectele şi produsele alimentare ce se conțin în pachetele cu provizii şi colete, dar nu sunt prevăzute în anexa nr. 6 la prezentul Statut, pot fi primite de către condamnat după consultarea reprezentantului administrației instituției penitenciare responsabil de segmentul respectiv şi doar în cazul dacă ele nu se regăsesc în lista de obiecte interzise prevăzute în anexa nr.7 la prezentul Statut, iar în cazul refuzului reprezentantului administrației instituției penitenciare responsabil de segmentul respectiv sunt restituite persoanei care le-a transmis, indicându-se motivele înapoierii.

Invocând Bateriile interzise condamnatului Maxim Tcaci nu sunt stipulate în lista obiectelor de primă necesitate şi celor interzise condamnaților. Executivul a prevăzut asemenea situații şi în sensul dat a stipulat în pct. 315 din Statut că, obiectele şi produsele alimentare ce se conțin în pachetele cu provizii şi colete, dar nu sunt prevăzute în anexa nr. 6 la prezentul Statut, pot fi primite de către condamnat după consultarea reprezentantului administrației instituției penitenciare responsabil de segmentul respectiv şi doar în cazul dacă ele nu se regăsesc în lista de obiecte interzise prevăzute în anexa nr. 7 la prezentul Statut, iar în cazul refuzului reprezentantului administrației instituției penitenciare responsabil de segmentul respectiv sunt restituite persoanei care le-a transmis, indicându-se motivele înapoierii.

Administrația Penitenciarului nr. 17-Rezina nu şi-a motivat refuzul interzicerii condamnatului a bunurilor, limitându-se cu citarea dispozițiilor anexei nr. 6, anexei nr. 7 şi pct. 315 din Statutul executării pedepsei de către condamnați. Prevederile statutului stipulează expres, acțiunile ce trebuie îndeplinite în asemenea cazuri, şi anume, personalul penitenciar este obligat să motiveze refuzul de a permite bunurile, fapt omis de aceştia.

Altfel spus, lipsa motivării relevă formalitatea refuzului de a permite bunurile solicitate, or refuzul neîntemeiat de a permite condamnatului Maxim Tcaci bunurile transmise, încalcă dreptul condamnatului la recepționarea pachetului şi dreptului de a beneficia de obiecte şi produse ce nu sunt stipulate în anexa nr. 6 şi anexa nr. 7 la Statut, în sensul pct. 315 din Statut.

Bateriile de mărimea de AA şi AAA nu sunt incluse în lista obiectelor interzise condamnaților, prevăzute în Anexa nr.7 al Statutului executării pedepsei de către condamnați. Prin urmare, condamnatul Tcaci Maxim poate primi orice

acest tip de bunuri, așa cum ele nu sunt incluse în lista obiectelor interzise. Administrația penitenciarul a refuzat transmiterea bateriilor condamnatului de dragul refuzului, fiindcă răspunsul primit nu conține niciun temei sau motiv care poate fi considerat just şi legal.

Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 03 februarie 2025, s-a admis plângerea condamnatului Tcaci Maxim privind alte chestiuni care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați, s-a recunoscut neîntemeiat refuzul administrației Penitenciarului nr.17 Rezina exprimat prin interzicerea condamnatului Tcaci Maxim de a primi două baterii AAA şi unui cablu pentru încărcarea acestora şi s-a obligat administrația Penitenciarului nr.17 Rezina să transmită aceste obiecte condamnatului.

Exercitarea căilor de atac:

Nefiind de acord cu soluția instanței, directorul Penitenciarului nr. 17 Rezina Dascal Veaceslav, în termen a contestat încheierea menționată cu recurs și a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 03 februarie 2025, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă plângerea ultimului ca nefondată.

În susținerea cererii de recurs a invocat următoarele argumente:

Instanța de fond a interpretat eronat dispozițiile art. 315-316 din Statutul executării pedepselor de către condamnați, reținând în mod nejustificat că orice obiect care nu este prevăzut în Anexa nr. 7 este automat permis. O astfel de concluzie nu are fundament legal. Conform prevederilor pct.. 315-316 din Statut, obiectele care nu sunt incluse în Anexa nr. 6 pot fi acceptate doar după consultarea administrației penitenciarului.

Consideră că, în speță, administrația a procedat în mod legal şi justificat, dispunând refuzul recepționării obiectelor respective. Decizia luată este una fundamentată, având în vedere politica de securitate aplicabilă în mediul carceral, menită să asigure ordinea şi disciplina în penitenciar.

Bateriile şi cablurile de încărcare pot constitui obiecte susceptibile de utilizare în mod impropriu, inclusiv în scopul modificării unor dispozitive electronice sau al confecționării unor mecanisme improvizate, susceptibile de a pune în pericol securitatea instituției. Prin urmare, refuzul administrației penitenciarului este justificat şi corespunde principiilor de prevenire şi control în cadrul sistemului de detenție.

Menționează faptul că aceste baterii de tip AAA nu sunt unele obișnuite şi sunt fabricate în așa mod încât pot fi încărcate prin intermediul unui port de tip „Type-C” integrat în acestea, motiv din care a fost solicitată transmiterea şi a unui cablu. Relevant cazului este şi faptul că în cazul bateriilor obișnuite de același tip, există o probabilitate mare că ar putea fi primite în penitenciar.

Totodată consideră că, instanța de fond nu a analizat în mod corespunzător aceste aspecte şi a omis faptul că administrația penitenciarului are prerogativa de a refuza obiectele care nu sunt expres reglementate de Statut. Dreptul condamnaților de a primi colete nu implică automat dreptul de a recepționa orice tip de obiecte. Potrivit art. 211 alin. (1) Cod de executare, deținuții au dreptul de a primi un colet săptămânal, însă acest drept nu impune obligația administrației penitenciarului de a aproba conținutul fiecărui colet, mai ales atunci când acesta conține obiecte ce pot ridica probleme de securitate.

În acest context, decizia instanței de fond creează un precedent periculos, generând posibilitatea ca orice obiect care nu este interzis în mod expres să fie considerat permis, contrar principiilor de siguranță şi ordine publică în regimul penitenciar. Refuzul administrației penitenciarului trebuie privit ca o măsură preventivă şi proporțională, justificată de necesitatea respectării disciplinei şi securității instituționale.

Instanța a obligat administrația penitenciarului să transmită condamnatului obiectele menționate, însă acestea nu se află în gestiunea instituției. Obiectele nu au fost recepționate în camera de întrevederi conform procedurii de primire a pachetelor cu provizii, fiind restituite expeditorului.

În aceste condiții, obligația impusă de instanță este imposibil de executat, deoarece administrația nu poate preda bunuri pe care nu le deține. Conform Codului de procedură penală, o hotărâre judecătorească trebuie să fie susceptibilă de executare.

În cazul de față, instanța a dispus remiterea unor obiecte inexistente în custodia penitenciarului, emițând astfel o soluție inaplicabilă. Aceasta contravine principiului securității juridice şi legalității executării hotărârilor judecătorești.

Suplimentar a invocat că, instanța nu a examinat aspectul posesiei obiectelor la momentul pronunțării încheierii. Administrația penitenciarului nu poate fi ținută responsabilă pentru remiterea unor bunuri care nu se află în posesia sa. Prin urmare, soluția instanței este eronată, întrucât nu reflectă realitatea faptică. Prin urmare, consideră că acțiunile administrației Penitenciarului nr. 17-Rezina au fost pe deplin conforme cu dispozițiile legale aplicabile şi nu pot fi calificate ca fiind ilegale sau abuzive.

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art.447 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice pârților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

La data de 27 mai 2025, condamnatul a înaintat referință pe marginea cererii de recurs, prin care a solicitat respingerea acesteia, din motiv că recurentul nu a prezentat probe și dovezi incontestabile ce ar demonstra pericolul iminent care poate servi din cauza folosirii de către condamnat a unor baterii și cablu pentru reîncărcarea acestora, alegațiile fiind subiective și lipsite de suport juridic și probatoriu. Mai invocă condamnatul că de către administrația penitenciarului nu au fost înregistrate cazuri de dezordine și încălcare a regimului din cauza folosirii unor baterii și cablu, or recurentul nu a prezentat nici o probă în acest sens.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei deduse judecății, verificând încheierea contestată prin prisma motivelor de recurs invocate, Colegiul penal consideră necesar de a respinge recursul administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 03 februarie 2025, ca nefondat, și a menține încheierea primei instanțe, din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 448 alin. (1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs.

În temeiul prevederilor art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: recursul este nefondat.

În argumentarea soluției emise la caz, Colegiul menționează, că judecătorul de instrucție judecând plângerea înaintată de condamnatul Tcaci Maxim împotriva acțiunilor și actelor ale angajaților administrației Penitenciarului nr.17 Rezina, a respectat normele procesuale, a verificat complet, obiectiv, suficient şi în ansamblu împrejurările cazului, cât şi argumentele formulate în plângere prin prisma normelor Codului de procedură penală în coroborare cu Codul de Executare și Statutul executării pedepsei de către condamnați, corect ajungând la concluzia privind admiterea plângerii depuse.

În acest sens, Colegiul în motivarea soluției adoptate, va reține prevederile art. 473^1 Cod de procedură penală, conform cărora împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate (închisoare, detențiune pe viață), condamnatul, precum şi alte persoane ale căror drepturi şi interese legitime au fost încălcate de aceste organe pot declara plângere judecătorului de instrucție din instanța în a cărei rază teritorială se află organul

respectiv, în termen de 30 de zile de la data comunicării sau de la data la care a luat cunoștință de actul respectiv, cu excepțiile prevăzute de Codul de executare. **(2)** Soluționarea plângerii împotriva actelor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate are loc conform prevederilor art. 471. Încheierea privind soluționarea plângerii poate fi atacată în conformitate cu prevederile art. 472.

Astfel, Colegiul penal reține, că condamnatul Tcaci Maxim prin cererea sa din 10.12.2024 adresată instanței de judecată, a solicitat recunoașterea ca fiind ilegale și abuzive a acțiunilor administrației Penitenciarului 17 Rezina, exprimate prin refuzul de a primi două baterii AAA şi unui cablu pentru încărcarea acestora.

Colegiul penal reține corectitudinea soluției adoptate de instanța de fond, care a reținut în sensul admiterii cererii lui Tcaci Maxim prevederile pct. 315 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. Guvernului nr. 83 din 26.05.2006, conform cărora, obiectele şi produsele alimentare ce se conțin în pachetele cu provizii şi colete, dar nu sânt prevăzute în anexa nr.6 la prezentul Statut, pot fi primite de către condamnat după consultarea reprezentantului administrației instituției penitenciare responsabil de segmentul respectiv şi doar în cazul dacă ele nu se regăsesc în lista de obiecte interzise prevăzute în anexa nr.7 la prezentul Statut, iar în cazul refuzului reprezentantului administrației instituției penitenciare responsabil de segmentul respectiv sânt restituite persoanei care le-a transmis, indicându-se motivele înapoierii.

În sensul celor reținute supra, instanța de recurs similar instanței de fond, rezumă că potrivit dosarului, în răspunsul administrației Penitenciarului nr.17 nr.7/T-3687/24 din 05.12.2024 adresat petiționarului, au fost citate prevederile pct. 315 din Statutul executării pedepsei de către condamnați, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. Guvernului nr. 83 din 26.05.2006, fără a fi indicat un motiv pentru care a fost refuzată primirea a două baterii AAA şi unui cablu pentru încărcarea acestora.

Astfel, obiectele menționate (două baterii AAA şi unui cablu pentru încărcarea acestora) nu se regăsesc în lista obiectelor şi lucrurilor interzise în penitenciar sau izolatorul de urmărire penală din Anexa nr.7 la Statutul executării pedepsei de către condamnați.

În același timp, însuși actul prin care se refuză primirea obiectelor – răspunsul directorului instituției penitenciare este incomplet, circumstanțele cazului urmând a fi expuse clar, concis, neechivoc, cu trimitere la normele legale, potrivit Codului de Executare și Statutului de executare a pedepselor de către condamnați.

La caz, răspunsul oferit condamnatului de către administrația Penitenciarului nr.17 Rezina, este vag şi neîntemeiate.

Prin urmare, argumentele instanței la adoptarea soluției în cauză sunt acceptate şi de instanța de recurs, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct.37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010 statuează că, art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să îşi motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurkvs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză şi sinteză a actelor şi lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu şi sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față.

Pe cale de consecință, Colegiul penal reține că încheierea instanței de fond este legală și întemeiată, fiind motivată și lipsind temei pentru a o desființa și a adopta o altă hotărâre în aspectul solicitat de recurent.

Pentru aceste considerente, recursul administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea încheierii emise de către instanța de fond.

În conformitate cu prevederile art. art. 447- 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul directorului Penitenciarului nr. 17 Rezina, Dascal Veaceslav, declarat împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 03 februarie 2025, prin care s-a admis plângerea condamnatului Tcaci Maxim privind alte chestiuni care apar în procesul executării pedepselor de către condamnați, recunoscând neîntemeiat refuzul administrației Penitenciarului nr. 17 Rezina exprimat prin interzicerea condamnatului Tcaci Maxim de a primi două baterii AAA şi unui cablu pentru încărcarea acestora, se respinge ca nefondat, cu menținerea încheierii fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței: **Judecător:** **Judecător:**